

چوبه های دار را روی سرشان خراب کنیم! زندان، شکنجه، اعدام دیگر اثر ندارد!

جمهوری اسلامی در آخرین روزهای حاکمیت منحوسش، سیاست اعدام، سنگسار، دست و پا بریدن و چشم درآوردن را تشدید کرده است. در دو هفته اخیر حمزه قادری، جلال شوقی، جلال باویزه ای و صالح گودرزی، زندانیان سیاسی و از اعضای حزب دمکرات کردستان ایران در شهرهای کردستان اعدام شدند. در سه روز گذشته دو نفر در سپیدار اهواز، که ۲۳ و ۲۶ سال سن داشتند در ملاء عام اعدام شدند. در زندان قصر ۵ نفر بنامهای مصطفی محمدی، رسول سلیم خانی، زهرا نظری، محمد علی و حسن یوسفی بدار آویخته شدند. روز ۱۷ مهر نیز در تهران علی برومند ۳۹ ساله و دل آقا براتی ۳۷ ساله، که از شهروندان افغانستانی بودند، اعدام شدند. ۵ نفر دیگر نیز در تهران محکوم به اعدام شده اند. به این کارنامه کثیف و سر از پا جنایت باید انگشتان دست دو نفر را در شهر همدان در ملاء عام، و دستگیری صدها نفر را در مهمانی ها اضافه کرد.

خود رژیم اسلامی میدانند و بخشی از حکومتیها هم به آن اعتراف میکنند که این سیاستها دردی از اینها دوا نمیکند. تماما از سر استیصال و بن بست همه جانبه است. از ۱۸ تیر مردم پیام "زندان، شکنجه، اعدام دیگر اثر ندارد" را کف دست اینها گذاشته اند. هدف این اعدامها سد کردن اعتراض رو به اوج مردم برای سرنگون کردن حکومت طالبانهای ایران است.

اما این سیاست رژیم اسلامی باید به قاطعانه ترین اشکال از طرف مردم پاسخ بگیرد. باید چوبه های دار را بر سرشان ویران کرد! باید شعار و مطالبه توقف فوری اعدام ها و آزادی کلیه زندانیان سیاسی را به شعار اعتراضات و اجتماعات تبدیل کرد. اینها در بحران و تشتت دست و پا میزنند، باید پائین شان کشید، و بعنوان عاملین جرم و جنایت علیه مردم ایران به محاکمه شان کشید.

حزب کمونیست کارگری مردم آزادیخواه را علیه رژیم نکبت و جنایت اسلامی و علیه سیاست شنیع اعدام به اعتراض گسترده و متحدانه فرا میخواند. در خارج کشور همه مردم آزادیخواه را فرامیخوانیم در میتینگ ها و تظاهراتهای اعتراضی ما علیه اعدام ها شرکت کنند.

**مرگ بر رژیم اسلامی سنگسار و اعدام!
آزادی، برابری، حکومت کارگری!**

حزب کمونیست کارگری ایران

(۲۵ مهر ۱۳۸۱ - ۱۷ اکتبر ۲۰۰۲)